et Forsög med at anbringe den omtalte *Myrmosa*-Art paa et delvis raadent Frugt-Træ, hvori der fandtes færdige Reder af *Crabro (Crossocerus) leucostoma* L. Mutillen opsögte virkelig en af Indgangene og forsvandt i Reden, trængende ned gjennem Smullet, og kom efter omtrent en kvart Times Forlöb frem igjen, for at söge videre om paa Træstammen. Men ikke heller denne Lejlighed, til at forvisse mig om Æglægningen, gav noget Udbytte, da Rederne icke kunde naas med Stemmejernet, uden at Træet maatte ödelægges derved.

I de tropiske Egne, hvor den store Skare af *Mutilla*-Arter, oftest af betydelig Störrelse, forekommer, skulde man være tilböjelig til att antage, at de tildels kæmpemæssige Gravehvepse, navnlig Pompiliderna, maatte være Mutillernes Værter.

COLIAS WERDANDI ZETT. AB. IMMACULATA OCH HECLA AB. SANDAHLI.

I förteckningen öfver Skandinaviens ocb Finlands Macrolepidoptera (se Ent. Tidskr. 1885) uppfördes under nya namn dessa båda utmärkta aberrationer efter blott ett enda kändt exemplar af hvardera. Först innevarande år har det lyckats mig att erhålla ännu några sådana uti en fjärilremiss från Luleå lappmark. Hvad båda formernas utseende beträffar, är föga att tillägga, sedan prof. CHR. AURIVILLIUS i »Nordens Fjärilar» kompletterat mina korta beskrifningar. Af ab. *Immaculata* erhölls två exemplar, liksom förut endast hanar. Bland de många individer af *C. Werdandi* ZETT., som jag sedan 1876 erhållit från sistnämnda land, hafva funnits högst fyra af ifrågavarande aberration, hvadan den synes vara ytterst sällsynt.

C. Hecla ab. *Sandahli* beskrefs efter en hona. Sedermera erhöll framlidne konservator W. MEVES flera dylika, af hvilka ett par stodo så nära *Werdandi* ZETT., att man hade svårt att afgöra, till hvilken af de båda hufvudformerna de rätteligen borde hänföras. I år har det lyckats mig att få ett par hanar, och dessas färg och teckning angifva genast tydligt nog, till hvilken hufvudform de torde höra.

Grundfärgen är liksom hos honan blekt ockragul, och den svarta bården i utkanterna är inåt skarpt begränsad på såväl bak- som framvingarna, hvilket så godt som aldrig är fallet hos hanarna till *Werdandi*. Frågan huruvida dessa exemplar äro aberrationer, hybrida former eller egen art står ännu öppen och torde knappast utan ett rikligare material, samt observationer på platsen, där de vistas, kunna med säkerhet afgöras. Herr A. BANG HAAS omnämner i bref, att d:r O. STAUDINGER under sin resa i Finmarken anträffat ab. *Sandahli*, men ej om det varit blott ettdera af könen eller båda. Det säkra är emellertid, att hanen måste vara ytterst sällsynt.

Af den särdeles vackra *Werdandi* ab. *Christiernssoni* medföljde denna gång blott ett enda par. **Sven Lampa.**

OM STRIDULATIONEN HOS ACHERONTIA ATROPOS LIN.

Den 12 sept. 1879 erhöll Zoologiska mus. i Lund ett lefvande ex. af ofvannämnda fjäril, inneslutet i en ask. Vid dennes öppnande kom djuret att ligga på ryggen samt sparkade med benen för att komma rätt igen, hvarvid ett ganska starkt ljud, liknande vissa Longicorners, framkom. Jag observerade då, att så snart benen voro stilla, hördes intet ljud, hvarföre jag tog för gifvet, att ljudet berodde på benens articulation.

För att afgöra detta fattade jag djuret först om bakbenen, sedan om mellanbenen, utan att någon förändring i ljudet då inträffade, men så snart frambenen höllos stilla kunde ej mera något ljud förnimmas. Så fort frambenen släpptes, hördes ånyo samma ljud, och märkte jag då slutligen, att det berodde på framhöfternas rörelser i sina ledhålor.

Som jag ej ville förstöra exemplaret genom att utrycka frambenen, synnerligast som djuret ej var mitt eget, kunde jag då ej beskrifva stridulationsorganets närmare beskaffenhet, men hoppades att framdeles kunna erhålla flera ex., hvilket dock hittills ej inträffat. Jag har emellertid ej längre velat undanhålla entomologerna denna observation.

Lund den 25 mars 1892. **C. D. E. Roth.**